

Vi ved, at der er folk, der ikke fungerer fuldstændig perfekt i det her samfund. Vi ved, at der er folk, der har meget store sociale problemer, på trods af at de har gået i den folkeskole, som fru Louise Frevert mener giver det grundlag, der skal til for at have de sociale kompetencer til at begå sig i det her samfund.

Det mener jeg ikke. Jeg mener, at vi lever i et samfund, som skubber folk ud, bl.a. fordi man ikke giver dem sociale kompetencer, og fordi man ikke følger op i et livslangt forløb at give folk de sociale kompetencer.

Men jeg vil da gerne have fru Louise Frevert til at bekræfte fra denne her talerstol, at folkeskolen giver nok sociale kompetencer til, at alle mennesker – med streg under *alle mennesker* – i al fremtid ikke behøver at tilegne sig flere sociale kompetencer for at begå sig i det her samfund.

Så vil jeg i øvrigt gerne have en forklaring på, hvordan man så kan forklare arbejdsløshed.

Formanden:

Nej, det kan vi desværre ikke nå i denne omfang. Og så giver jeg ordet videre til fru Bodil Kornbek.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Mener fru Louise Frevert virkelig, at når man nu går ud af folkeskolen, som vel gør et rigtig stort stykke arbejde omkring sociale kompetencer, de menneskelige kompetencer, så behøver vi vist ikke at koncentrere os mere om det, for så er det kun de faglige kompetencer, vi fremover i resten af vores liv skal koncentrere os om? Jeg synes, at virkeligheden viser noget helt andet, så det synspunkt undrer mig.

Så vil jeg gerne spørge, om det er korrekt, at der ikke bliver oprettet flere daghøjskoler, medmindre kommunerne bevilger grundtilskud?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det er jo en ret interessant diskussion, hvordan man bliver skubbet ud.

Jeg vil da gerne bekræfte heroppefra, at hvis alle var lige, hvad vi jo ikke er, så tror jeg rent faktisk, at med hele folkeskoleforløbet i den demokratiske ånd, den er struktureret i, og med dens pædagogik så ville alle være i stand til at kunne klare sig, men vi er forskellige, vi er meget forskellige, og vi kommer også fra forskellige miljøer. Men som helhed ja.

I den gruppe, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil taler om, er mange af dem marginaliserede unge, og dem er der nogle af, og det er også den lille svage restgruppe – jeg hader det ord restgruppe – vi taler om her, som jeg udmærket er bevidst om, og det har jeg fremhævet adskillige gange fra denne her talerstol. Jeg har også opridset de tilbud, som jeg mener er helt relevante for denne lille gruppe at kunne gå ind i, så de får deres faglige kompetence.

Når man er ude og skal have et arbejde, eller man er under uddannelse i vores almindelige uddannelser, har man jo ikke et fag, der hedder personlig kompetence.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Udgangspunktet for denne her diskussion var, at fru Louise Frevert sagde, at man får tilpas mange sociale kompetencer i folkeskolen til, at det ikke er nødvendigt, at samfundet bruger tid på det senere hen.

Kl. 12.00

Det hænger jo så ikke sammen med det, vi lige hørte fra talerstolen, hvor der bliver sagt, at hvis alle var lige, ville folkeskolen være nok, men at det er vi ikke. Altså en erkendelse af, at nogle har færre sociale kompetencer end andre.

Det vil sige, at hvis vi skal konkludere på den sidste bid, som fru Louise Frevert siger heroppefra – det kan være, at det første var en fortalelse – vil fru Louise Frevert ikke være med til at gå ind og give den hjælp fra samfundets side, der skal til, for at de folk, som har færre sociale kompetencer, kan komme i gang med et uddannelsesforløb. Det mener fru Louise Frevert ikke at samfundet skal bruge krudt på.

Jeg synes, det er meget, meget flot, at Dansk Folkeparti mange gange står som fortæller for dem, der bliver skubbet udenfor, og samtidig i den her situation erkender, at alle ikke er lige, at alle ikke har samme kompetencer, og i øvrigt er fløjtende ligeglade.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det er jo en fuldstændig fordrejning af, hvad jeg lige har stået og sagt. Det er jo fuldstændig at tviste tingene rundt 180 grader. Det er det rene vås, for jeg har jo lige præcis påpeget, hvor man kan sætte ind. Vi lukker jo ikke det hele, festen er jo ikke slut.

Der er stadig væk mulighed for, at de unge, som er marginaliserede, eller som vi kan kalde